

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 „ 20 „ „ „
za čet. „ 1 „ 75 „ „ „
po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 „ 60 „ „ „
za čet. „ 2 „ 5 „ „ „

Oznaka 108
Za navadno tiskopno
vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 „ „ „ dvakrat,
12 „ „ „ trikrat
natisne, veče črke pla-
čujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti
kolek (štampelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem
trgu hišna št. 15.

Rokopisi se ne vračujejo.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 5.

Ta list izhaja vsak vtorek in petek.

Tečaj I.

V Ljubljani 16. januarja. — a. Razglaševanje sejnih pogovorov pri deželnem zboru. V 4. listu le-tega časnika se je govorilo za javnost zborovih sej, ker javnost pospešuje ustavno življenje, in ker je na vse strani jako potrebna; priganjalo se je torej, da se odpravijo vhodnice. Pa danes ménimo zopet ob kratkem premišljati javnost, oziraje se posebno na tiskanje zborovih pogovorov. Naslanjamo se tedaj lahko na to, kar je uže bilo rečeno v 4. listu, in pristavljamo samo še te-le besede slovečega politika R. pl. Mohla: „dolžnost in modrost ukazujeti vsacemu narodnemu zboru, da se krepko drži največe javnosti v sejah. To je edina prava odgovornost narodu in volilcem; to je pa tudi najboljši pripomoček, da si zbor dobi podporo v občnej sodbi in zaslombo pri narodu. Torej spada modro osnovana javnost med najvažnejše dele opravnega reda.“

Ko bi pa tudi smel pri nas iti vsak na ravnost v zbornico, vendar bi se s tem še le pridobila vrlo tesna javnost, ker je prvič dvorana tako majhna, da more va-njo le malo volilcev; ker drugič ne more nihče meščanom ukazovati, naj bi v némar puščali svoje opravke in tekali v seje, v kterih se mnogo časa gubi z nevažnim, pa vendar potrebnim prebiranjem zborovih zapisnikov, z volitvami itd., in ker ni zadnjič nikakor mogoče, da bi v seje hodili tudi tisti volilci, ki bivajo daleč od mesta. Če tedaj ima javnost zborovih sej biti resnična, pa ne samo na videz; če poslanci zares mislijo dajati volilcem odgovor o svojem delanju; če se ima narod zares politično izobraževati in poučevati, da bi prav razumel, kaj je ustavnost, in kaj mu je koristno in potrebno; če je zares odločeno, da se med narodom ustanovi prava občna sodba: potem je najprva in tudi največa potreba, naj se v opravnem redu skrbi, da se bodo zborovi pogovori na svitlo dajali tako, kakor hoče imeti namén tega razglaševanja. Uže vsacemu poslancu mora samemu biti mar, da njegovi volilci zvedó, kaj je govoril, in zakaj je tako govoril, zakaj ne drugače.

Kako bi torej bilo narediti, da se temu popolnoma ustreže? To je lahka stvar tam, kjer veliki politični časopisi, ki na svitlo hodijo vsak dan, svojim bralcem po hitropisji donšajo vse na tanko, kar in kakor se je v zboru govorilo; tako je bilo na Dunaji v državnem, tako je na Češkem v deželnem zboru. V našej zemlji pa samo en list izhaja vsak dan, pa še ta v nemškem jeziku, da ga torej le malo volilcev umeje; poleg tega pa nosi le skrajšane popise, kterim celó ni vselej verovati. Kaj lahko se namreč zgodi, da poročevavec, ki si zapisuje zborove pogovore za svoj uraden list, marsikaj ne sliši tako, kakor volilci, ki niso z državo v nikakoršnej uradnej zavezi, ali kakor poslanci nasprotne stranke. Če vse to dobro presodimo, lahko se vidi, kolika dolžnost

deželnega zboru je, skrbéti, naj se njegovi pogovori med narodom širijo, kar je najbolj mogoče. Da se pa to zgodi, prva potreba je, hitropisna poročila prestaviti na slovenski jezik, — dokler je nemščina v sejah navadna. — Slišati je bilo sicer, da se je temu ustavljalo, ker bi potem preveč bilo stroškov; toda kaj težko je verjeti, da bi se zboga nekterih sto goldinarjev kak poslanec mogel vpirati rečem, ktere brez okolišev in vseh ovinkov hoče imeti pravičnost, modrost in ustavnost.

Ako bi se razglašali zborovi pogovori samo v nemškem jeziku, to bi potem bilo toliko, kolikor nikakoršna javnost, in deželni zbor bi sam sebi dal spričilo svoje neskrbnosti, ker bi pokazal, koliko mu je mar, ali se njegovi pogovori ljudém razglasijo ali ne; pokazal bi, da njegove seje nikakor niso učilnica političnega izobraževanja, pa vendar smo do zdaj vedno še menili, da so, ali da vsaj morajo biti. Kdor se vpira prestavljanju na slovenski jezik, ta naj vhoda nikar samo z vstopnicami ne zavira, ampak vrata naj popolnoma zapre, in hitropisnem pové, da so v zboru nepotrebni. Javnost ne sme biti posebna pravica samo tistih, ki nemški znajo, ampak vsemu narodu mora pridovati; sicer ni javnost. Za to stvar izdani stroški pojdejo na dobre obresti, in porodé stoteri sad. Narod ima pravico zahtevati od svojih namestnikov, da mu dadé popolnoma javen odgovor v domačem jeziku. Ko bi se ne ugodilo tem pravičnim željam — česar smo pa uže rekli, da ne moremo verjeti! — potem še samo ta pot ostane, da bi v deželnem zboru vedno le slovenski govorili, in tako volilcem dopovedovali svoje misli tisti poslanci, ki jezik znajo parlamentarno rabiti.

Želéti je torej, kar se tiče razglaševanja:

- 1) da se bodo uradni zapisniki zborovih sej tiskali v glavnem listu uradnega časopisa. Tako bi se tudi lahko precej videlo, se je-li kje pomotil kak privaten dopisnik;
- 2) hitropisna poročila in prestava na slovenski jezik naj bi se tiskala ob deželnih stroških;
- 3) vsak poslanec naj dobi odločeno število slovenskih ali nemških hitropisnih poročil, da jih potem lahko razdá;
- 4) naj se razglasi, da se more in sme na ta hitropisna poročila vsak naročiti; naročnina pak bi morala biti jako nizka, samo tolika, da bi se poravnali stroški za papir in tiskanje.

Deželni odbor pak bi imel skrbéti, naj se to naročevanje razglasi, kar je najdalje mogoče, in razpošlje posebno vsem županom po kmetih.

Potem bi svojo dolžnost v le-tem oziru storil deželni zbor, in pokazal bi, da je zares ustaven; da je pravi prijatelj resnične javnosti.

Iz Zagreba. L. T. Število tukajšnjih gimnazijalnih učencev se je letos dobro pomnožilo. Zagrebška gimnazija se od marsiktere jako loči v subjektivnem in objektivnem zmislu. Nje modri vodja, znani domoljub g. Adolf Veber, premišljeno ravná, ter ne črti dijakov zaradi njihovega domoljubja, ampak jih še le izpodbuja. Zdaj uže na svitlo prihaja v hrvaškem jeziku v celih polah vérstvo za peto šolo, kar učenje mnogo zboljšuje. Lani so učenci rajši za razlagajočim učiteljem pisali, da se le ni bilo treba v nemškem jeziku učiti. Tudi so Hrvatje začeli Slovence bolj spoštovati. Naj povem, kako je govoril hrvaški mladeneč svojemu tovaršu: „Kranjci so nam zeló podobni po jeziku in po običajih (šegah). Oni iščejo svojih pravic, kakor so nekdanj Hrovatje svojih; torej kdor sovraži Slovence, gotovo tudi ne ljubi Hrvata.“ — Vrednik izvrstnega tukajšnjega časopisa „Pozorja“ g. Ivan Perković zeló boluje na očéh, in le z velikim trudom opravlja svoj težaven posel. Poleg vseh muk in bližnje tožbe, ki mu žuga, ves navdušen, ves vnet za svojo domovino, krepko se poganja za domače pravice. Bog mu daj potrebnega zdravja, vse drugo zmore njegova osoba sama. — Zopet se je prikazala nekdanja „ilirská Danica.“ V priklado „Narodnim Novinam“ odločena, misli vsako soboto marsikaj donášati. Njé prvi list je obudil veselo upanje za vsak prihodnji teden. Čedalje večí napredek hrvaške kniževnosti se kaže. Prav po gostem hodijo nove knjige na svitlo; dalje so v poduk in razveseljevanje slehrnemu raznovertni koledarji, katerih je letos na Hrvaškem vse polno. Tudi število hrvaških časnikov se množi. V Požegi je ob novem letu jel izhajati „Slavonac;“ vreduje ga g. Miroslav Kraljevič; namen tega lista je posebno podučevanje prostega naroda. Menda tudi novi časnik „Zvezda“ začne kmalo svetiti svojej domovini.

Na Kislej vodi. 10. januarja. J. Š. Zbori so se ob novem letu po več deželah prav slovesno pričéli, tako tudi v Štajerskej. Po slovesnej sv. maši, katero je služil gradški škof Atems v viteškej dvorani deželskega hrama, imel je g. deželnik grof Gleispach prijazen in kratek začeten govor poslancem, ktere je opominjal, naj tudi oni svoje misli na kratko izrékajo, ker čas beží, poravnati pak je veliko. Najprvo se misle na vrsto vzeti srenje. Če se prav uravnajo, bode to na veliko korist, in deželi prihranjenih mnogo stroškov, ker bode mogoče dognati več reči z manjšo močjo, nego je to bilo do zdaj. Toda vprašati je: kako se pa denó v red zadeve cesarskih uradnikov, katerih uže zdaj 1200 začasno službe nima? To je važna stvar, ki zadeva vso državo.

Jako veselo in vsacemu Slovencu zanimljivo je tudi, ker je g. grof Gleispach v misel vzel smrt nam nepozabljenega Antona Martina, rekoč: opomniti mi je še ene žalostne dogodbe, ki zadeva prespoštovanega uda slavnega zbora, namreč g. škofa Slomška, ki se je za vselej poslovil od tega sveta. Bil je mož bistrega uma, in imel je nežno srce svojemu narodu. Vedno je skrbel širiti med njim izobraženost in pobožnost. Da le-tega slavnega moža jako čislamo, opominjam slavni zbor, naj se to pokaže s tem, da vstane vsak poslanec. Vzdigne se ves deželni zbor. G. grof Gleispach je dalje rekel, da diplomí vseh volitev ležé na mizi v slovenskem in nemškem jeziku. Torej tudi pravičeni Nemci dajó dostojno čast rajncemu Slomšku, ter ne zaničujejo slovenščine. — Bog daj začetemu delu dober konec!

Iz Gorice. 12. januarja. + V nedeljo večer smo imeli v našej čitalnici veselico. Kar se tiče programa, pel se je Dav. Jenkov samospev: „Dve utvi.“ Ta nežna pesem je poslušavcem globoko v srce segla. Zbor je pel: „Hej Slovenci,“

„Otok blejski“ in „Pobratimijo,“ pesmi, ktere so našemu občinstvu do zdaj bile še neznane. „Otok blejski“ se je moral ponoviti. Po petji smo se jeli vrteti, in da si je prav pred besedo lil dež, kakor iz buče, vendar se je bilo sešlo prav množno občinstvo; reči smemo, cvet goriškega sveta. Mnogo je pomagala k razveseljevanju tudi prostorna in krasna sobana, s kakoršno se naša čitalnica ponaša — vsa Gorica nima enake — največ pa tista prijaznost in ljubeznjivost, ktera odlikuje vrle Goričane in lepe Goričanke.

Na sredi te veselice pa nam dojde nova, nepričakovana rádot. Kar zadoni glasno „živili,“ s katerim so bili v prvih sobah sprejeti vrli Tominski pevci. Vse je vrélo gledat in pozdravljat prihodnjikov. Ko smo jih tudi v dvorani s prisrčno dobrodošlico sprejeli, stopijo naši gostje v sredo sobane in zapojó Jenkov „Naprej“, da je vse donelo. Tako izurjene pevce smo še malokdaj slišali. Naj jim bode še za druge njihove mojsterski prepevane pesmice tu naj prisrčnejša hvala! Veselica je potem trajala (trpela) do „trudnih, poznih ur.“

V Ljubljani 14. januarja. —o— V ponedeljek (12. dan t. m.) se je v gledališči tako nedostojno vedel igravec, (ki je potem neki bil tudi kaznovan pri sodbi), da je vse mesto nevoljno pripovedovalo njegovo nesramnost. Ali se ima v igrališči zarés učiti omika in izobraženost, kakor je njegov namén, ali se ima oznanjevati najgrja razbrzdanost? Kteri oče, ktera mati bode nespametna dovolj, svoje odrastle nepopačene otroke voditi v kraj, v katerem se izpriditi morajo? Še je opomniti, da so se naši glumáči prijeli te navade, kadar se kteremu igra na posebno korist, da vpletó kako slovensko pesem ali deklamacijo, ker s temi drobtinami potem privabijo več preprostih gledavcev. Pa kako se deklamujejo naše poezije v gledališči? Neka igravka je zadnjič govorila Preširnovó „slovó od mladosti.“ Njen vstop, njeno vse je skoraj kazalo, ko bi hotela našo literaturo zasmehovati! Očitno in glasno se moramo temu ustaviti! Če mesto plačuje prcèj denarja na leto gledališču v pripomoček, smemo zahtevati, da se v njem dostojno vede!

Važnejše dogodbe.

Dunaj. Pravijo, da je 10. dan t. m. dovršeno preiskavanje v tožbi časnikarjev Tkalca in Našelskega. Obá se dolžita, da sta se pregrešila vélicege izdajstva. Našelski pomočnik pri „Ost- und Westu“ je uže nad 13 tednov zaprt.

— Njih Veličanstvo je potrdilo 6. dan t. m. dogovor med državo in narodno banko.

— Društvo južne železnice je ponižalo prikladek od 20% na 15%.

— Komisija novčnega (denarnega) ministerstva, ktera izdeluje preudarek državnih stroškov in dohodkov, neki da je sklenila nasvetovati, naj bi se upravno leto ne začenjalo 1. novembra, ampak na novega leta dan.

— Odbor narodne besede, ki bode 9. februarja v Zofinej dvorani, odločil je, da se ima ves čisti znesek darovati obrtnijskej muzeji v Pragi.

— Njih Veličanstvo je revežem v Istri zopet iz državnega zaklada privolilo 20.000 gld., da se razdelé med okroge in srenje, ter za-nje nakupi debeljače (turšice.)

— Minister Hein je dobil 12. dan t. m. cesarsko písmo, v katerem je izbran za tajnega svetovavca.

Ljubljana. Deželni zbor je imel zadnjo sejo 12. dan t. m., ta teden potem ni bilo, pa tudi ne bode nobene več.

Te dni je prišel z Dunaja 2. zvezek Miklošičevega

staroslovenskega slovarja. Uže „Novice“ so lani opominjale, kolike vrednosti je vsem Slovanom, pa še vzlasti nam Slovencem, le-to prvo delo te vrste.

— Slišati je, da bi utegnili te dni iti skozi Ljubljano presvitli cesar na medvedji lov na grajščino kneza Windisch-graetzta.

Trst. Župan Conti slovó jemljé v svojem razglasu pravi, da je razpuščeni mestni zbor vedno gledal samo na blagost svoje domovine. — Slovani so tega malo čutili.

Gorica. V odbor deželnega zbora za srejski zakon je izvoljenih 7 poslancev, med njimi tudi gg. Gorjup in Črne.

Istra. Uže 22 dni se več ni prikazala goveja kuga; tudi v Trstu in v obližji o njej vse moléi od 25. novembra lansk. leta; menda je v primorje ne bode več nazaj.

Koroška. G. Einspieler je v deželnem zboru svetoval, naj bi se tudi še družim koroškim časnikom prikladala hitropisna poročila deželnega zbora, ne samo listu: „Klagenfurter Zeitung,“ in če se bodo pošiljala okrogom, naj bi se tudi v slovenskem jeziku; ali njegov nasvet ni zmogel.

Trojedina kraljev. Narodna zbirka za dr. Tkalca. „Pozor“ je 10. jan. razglasil povabilo vsem Slovanom, Rumunom, Madjarom in Grkom, naj jih prav dosti podpiše novčno (denarno) pomoč vredniku „Ost-und-West“ g. Tkalcu, ali prav za prav njegovej gospéj. „Pozor“ pravi poleg družega: „če ni vesela osoda tistih mož, ki obsojeni v ječi vzdihajo na Dunaji, v Pragi in Levovu, gotovo je Tkalčeva še mnogo bridkejša. Enkrat je uže obsojen, in zdaj ga čaka zopet, kakor je podoba, še ostrejša sodba, in tudi zato je ta nesreča njemu še trpkějša, ker več ne more na svitlo dajati lista. Dr. Tkalac pa ni samo svojega imetka z časopisom potrošil, ampak tudi imetek svoje gospé, — trideset tisoč goljdinarjev —; gospa mu je zdaj v največej stiski. Torej bi bila, pravi „Pozor,“ dolžnost vsem tistim narodom, za ktere se je dr. Tkalac boril in potezal, vsaj njegovej gospej pomagati, ker se njemu nikakor ne more. Bila bi pomoč, ne vredniku ampak njegovej ženi; zato je upati, da gosposke tega nabiranja ne bodo branile. Vladika Strosmajer je uže poslal 1000 gld. Poslane prineske za zdaj prejmlje „Pozorjevo“ vredništvo v Zagrebu, hiša vélicege trgovca Božidara Tirka na Dunaji, in druga hiša na Dunaji v ulicah „untere bäckerstrasse“ št. 747. — Na koncu opominja „Pozor“ vse slovanske, rumunske, madjarske in grške časopise, naj to povabilo razglasijo.

— „Pozor“ piše o začetih pogodbah med Reko in društvom južne železnice, da bi se naredila železnica od sv. Petra do Reke, samo da bi potem Reka morala priplačati poldrug milijon gold. pripomoči za zidanje. Ker se pa „Pozorju“ to zdi nevarno, da bi se ne delala železna cesta od Zemuna preki Zagreba do Reke, zato odboru, ki je odločen tej železnici, živo priporoča, naj skrbí, da bi se kmalo zidati začela.

Karlovec. „Glasonoša“ pravi; da je podpisanih 35000 gld. za zidanje novega poslopja narodnej čitalnici.

Češka. Knez Karl Schwarzenberg se je odpovedal poslanstvu.

Ogerska. „Pest. Lloyd“ piše, da je na Ogerskem v 109 mestih 1394 kužne živine. V 306 mestih raznih ogerskih županij je divjala ta bolezen. Izmed 170008 repov je obolélo 49272; izmed téh je ozdravélo 16572, pocépalo je 30384; ubili so 922 repov. Poginilo je tedaj za to boleznijo vsega 31306 govéd. V 197 mestih je kuga čisto ponehala, drugod pa uže tudi ponehuje. Gospodarji! varite svoje drage živine! Kaj počnete, če vam jo pobere bolezen?

V mestu st. Balazsu v zaladskej županii se je pokazala na konjih bolezen po imenu podkožna črvivost (hautwurm-krankheit). Izmed 111 konj je obolélo 11, in 32 jih je na sumu, da tudi niso zdravi. Precej so jih ubili 6, ki so bili najnevarnejše bolni, na druge pazijo živinski zdravniki.

Francozka. Pišejo, da je francozki poslanec dal papežu pismo, v katerem cesar obeta, da ga bode vedno branil in konec naredil nenavadnemu stanju, t. j. kakor nekteri pravijo, da misli, predno bode tri mesece, zapovedati Piemontezom, naj se umaknejo iz Umbrije in Emilije.

— Pišejo, da cesarjev ogovor se je začel o vnénjej politiki zadnjih petih let. O laškej zemlji, neki da je rekel Napoleon: orožje smo bili nesli, da bi laška dežela bila sama svoja, pa nismo delali z vporniki zveze; nismo po bitvah sovražni ostali nekdanjim nasprotnikom; nismo zapustili sv. očeta. Potem je v misel vzel pomirjeno špansko in švicarsko razprtijo, storjene trgovinske zaveze z Belgijo, Angleško, Prusko, Italijo in Švicarsko. Djal je, da grške zadeve ne skalé evropskega mira; da se domači postranski davki množijo, ker vedno v cesarstvu raste bogastvo, in ko bi ne bilo amerikske vojske, bilo bi cesarstvo v precvetočej blagosti; ker pa niso pristopile pomorske vélike države, zato se je ameriksni mir odložil na ugodnejše prihodnje čase.

Pruska. „Politik“ oznanja, da je Thun v Berlinu pripomogel, da se Pruska več ne brani poravnati politične zapreke z Avstrijo.

Italija. Papež neki da je privolil, naj se skliče zbor v pretres novčnih (denarnih) zadév, pa samo, da morajo v njem tudi biti poslanci iz Umbrije in méjnih zémelj.

Turška. Pišejo, da car ne misli odnehati, predno se pobere Srbom zdaj dobljeno orožje.

Grška. Pisma iz Atén pravijo, da so častniki naznali, da jim bode po sedaj narodni zbor edina vladna oblast. — Ferdinand portugalski neče grškega prestola.

Amerika. Lincolnov razglas oznanja, da so sužnji vpornih (spuntanih) južnih držav svobodni. Zopet je bila vélika bitva pri Murfreesbaru v Tennesseeji. Zveznici so predrli sredino konfederirske vojske in osvojili utrjene prekope. Boj se je bil zopet pričel 31. decembra lansk. leta.

„Srbobran“ piše, da so v Novem sadu gospé ustanovile društvo, ktero ima namen iz srbskega razgovora vse tuje besede odpraviti. Kdor bode rabil kako tujko, moral bode plačati krajcar kazni. Novci (denarji) iz tega nabrani pojdejo srbskemu narodnemu gledišču.

Ostanki starinskih zidovanj.

V notranjskem so ostanki stare trdnjave, ki je bila gotovo zidana mnogo let pred Kristom. Nad Knežakom na hribu, ki deli mejo med pivško in réško dolino, vidimo podolgovato-okrogel prostor, ki ima kacih 6 orali. Kaže, da so tukaj zares nekdanj bivali knezi, kakor še ime priča. Krog in krog stoji razrušeno obzidje, med njim pa štirioglate jame po 4° dolge in široke. Ves prostor se deli v tri širne léhe, katerih je vsaka viša od sosednje. Ljudje temu kraju pravijo „ajdovski grad,“ ker nekdanj govoré da so tu stanovali pogani (ajdje.) Težko je dvomiiti, da bi to ne bila najstarejša trdnjava slovenske zemlje, če se pomisli, da okroglica te nekdanje trdnjave in tudi jame niso take, kakoršne vidévamo v rimljanskih in turških taborjih. Zgodovinsko društvo bode imelo tedaj zanimljivo preiskavanje.

Listnica. G. dr. V. F. K. na Dunaji; g. D. T. pri sv. Jurji na Štajarskem; g. J. St. v Kamnej gorici, sl. čitalnica v Škofjej Loki; g. dr. J. M. v Gradcu. Liste smo vse poslali. Morda ležé na pošti; drugi naročniki iz vaših krajev so jih vsi dobili.

Oznanilo.

Poslal mi je bil J. Vijanski v pregled nekaj rokopisov, odločenih družemu zvezku zabavnika „Nanos“; ali umrl je, predno sem bil vse pregleдал, in tako so ostali pri meni sestavki raznih slovenskih pisateljev, in sicer:

Sveta noč.	Pesem.	Zložil.	Ivan Krušič.
Prošnja.	"	"	Fr. Zupančič.
Prostost.	"	"	L. Nožarjev.
Sužnjost	"	"	"
Majnični praznik.	"	"	"
Slovo kmetice od doma.	"	"	"
Tolažilna zvezda.	"	"	"
Radost.	"	"	L. E.
Na gorenskem.	"	"	"
Staro in novo leto.	"	"	"
Zahvalni venček mojemu prijatelju.	"	"	L. E. N—v.
Na grobu Jana Kolarja.	"	"	Janko Pajk.
Dijaška.	"	"	"
Zaroka zaporožca. Povest po Čajkovskem.			
Kristus in sv. Peter. Legenda.			Spisal L. Podgoriški.
Dobra ura. Narodna povest.			Fr. Nipež.
Kamničanje pa Turki. Humorist. povest.			L. E.
Kako se geografično razširjajo rastline in živali.			L. Podgoriški.
Kratek obris življenja in delavnosti M. žl. Silerja			Jožef Kragelj.

Gospodje pisatelji se prosijo, da bi pismo dali na znanje, kaj želé da bi se naredilo s temi rokopisi.

V Ljubljani 16. januarja 1863.

Fr. Levstik.

Popotni.

12. januarja 1863: G. pl. Skublin iz Egerszegaja; gg. Mendez, Combi in Prechtl iz Trsta; g. Schwärzler z Dunaja; g. Ressel iz Muggie; g. Raunicher iz Smartna pri Litii; g. Ciotta iz Gorice; gg. Walduga in Pleinitscher iz Gradca;
13. jan.: G. Freiberg iz Reichenberga; g. Hörner iz Heidelberga; gg. Eisler in Rauch z Dunaja; g. Schrank iz Rogatica; g. Rasinger iz Korena.
14. jan.: G. pl. Gutmannsthal iz Trsta; gg. Andrioli in Covacig iz Gorice;

g. Spielmann iz Zagreba; gg. Pauer, Täubner, Palme in Haschnigg z Dunaja; g. Schüller iz Brna; g. Singer iz Bel. grada; g. Plau iz Pešte; g. Supan iz Maribora; g. Mali iz Trziča.

Umrl.

11. jan. 1863: Polona Jerina st. 6 l.
12. " " Katarina Jamnik st. 71. l.
- " " " Bazili Bukvič, st. 54 l.
14. " " France Schönberg st. 66 l.
- Opomba. Leta 1862 je v Ljubljani umrlo 707 ljudi, in sicer 376 moških, 331 žensk.

Tržaška cena

15. januarja 1863.

	Najnižja cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.
Star * pšenice iz Odese . . .	7	25	7	85
" " banaške . . .	6	—	7	50
" " turšice galaške . . .	4	10	4	25
" " banaške . . .	—	—	—	—
" " rži črnomoške . . .	4	50	4	75
" " podonavske . . .	4	50	4	75
" " ječmena banaškega . . .	3	80	4	—
" " egiptskega . . .	3	—	3	40
" " ovsa grškega . . .	3	10	3	15
" " banaškega . . .	2	90	3	—
" " boba egiptskega . . .	4	25	4	50
" " fižola belega . . .	5	25	5	70
" " pisanega . . .	5	75	6	—
" " rajža laškega . . .	9	—	14	—
stot (cent) kave iz Moke . . .	56	—	76	—
" " iz St. Jago, . . .	68	—	69	—
" " " Portorike, . . .	—	—	—	—
" " " St. Dominga . . .	51	—	55	—
" " " Ria, . . .	50	50	52	50
" " " Jave . . .	—	—	—	—
" " sladkorja v hlebih . . .	22	—	25	—
" " " sekanega . . .	20	—	22	50
" " mandeljnov . . .	32	—	33	—
" " suhih češp . . .	9	—	10	50
" " sultanin . . .	16	—	20	—
" " cveb . . .	9	—	10	—
" " krompirja . . .	2	—	2	50
" " sena konjskega . . .	—	—	1	70
" " " za goveda . . .	—	—	1	90
" " slame v škopih . . .	—	—	1	5
" " drobne . . .	—	—	1	10
Stotina koroških desák (žaganic), 10—14 . . .	78	—	84	—
Stotina koroških desák (žaganic), 8—12 . . .	64	—	68	—
Stotina štajarskih desák (žaganic), 10—14 . . .	75	—	—	—
Stotina štajarskih desák (žaganic), 8—12 . . .	60	—	62	—
Stotina bukovih dilic . . .	—	—	—	—
" " dog, od 3—6 pedi . . .	2	10	7	—

* 3 stari ali 8 mernikov.

Dunajska borza

13. januarja 1863.

Državni papir.		Denar	Blago	Južne železnice . . .		Denar	Blago	Prejstvene obligacije (Prioritäts-Obl.)		Denar	Blago	Menjice.		Denar	Blago
5% avst. vr.		69.90	70.10	274.00	275.00			Lojdove	93.00	94.00		(na 3 meseca.)			
5% nacional		82.10	82.20	131.00	131.25			Severne železn.	91.50	92.00		Amst. 100 gld. hol.	—	—	—
5% črka B.		96.00	98.00	154.50	155.00			" " v a. v.	88.50	89.00		Avgsb. 100 " juž. n.	96.70	96.90	97.00
5% lombardo-benešk.		103.50	104.50	161.00	163.00			Glogniške	83.00	83.50		Hamburg 100 m. "	85.50	85.70	—
5% beneško posojilo		89.00	90.00	190.00	195.00			Parobrodne	92.50	93.00		London 10 fut. štrl.	114.10	114.20	—
5% metalike		76.15	76.25	174.00	176.00			Pardubske	75.50	76.00		Pariz 100 frk.	45.30	45.40	—
4 1/2% "		67.25	67.75	167.75	168.00			Tiske železnice	84.50	85.00		Bukrešk. (Bukurest) 31 dni	—	—	—
4% "		58.50	59.00					Zapadne " " v srebru	96.75	97.25		Carigrajske 31 dni	—	—	—
3% "		42.50	43.00					" " " izdane l. 1862	94.50	95.50					
2 1/2% "		37.50	38.00					Češke zapadne železn.	93.50	94.00					
2 1/2% banko		50.00	51.00					Drž. železn. à 275 frank.	127.50	128.00					
M. komske obresti		17.00	17.50					Južne železnice	121.50	121.75					
Srečke leta 1839		145.00	145.50												
" " 1854		93.25	93.75												
" " 1860		92.95	93.10												
" " 100 gld.		94.25	94.40												
5% posojila na davke		93.80	94.00												
Obrotnijske akcije.															
Kreditne akcije		227.90	228.00					Srečke.							
Bankne		819.00	820.00					Kreditne	132.00	132.25					
Ekompntna banka		650.00	652.00					Parobrodne	96.50	97.00					
Lojdove		236.00	238.00					Tržaške	117.00	118.00					
Donavsko parobr.		429.00	431.00					Kneza Esterhaza	94.50	95.00					
Pešt. mosta na verig.		404.00	406.00					" Salma	39.50	39.75					
Dunajskega sop. mlina		390.00	395.00					" Palffy-a	38.00	38.25					
Avstr. plinove (gazove)		253.00	258.00					" Clary-a	34.50	35.00					
Severne železnice		186.00	186.20					Grofa St. Genois-a	37.75	38.00					
Državne		235.00	236.00					Budimske	34.00	34.50					
								Kneza Windišgr.	20.50	21.00					
								Grofa Waldstein-a	22.50	23.00					
								" Keglevića	16.00	16.25					